

Przedpłata:
w eksp. m. 0,75 zł
na pocztę 0,82 zł
kwartal. 2,45 zł
Oređownik
wychodzi
w sobotę.

Oređownik

na pow. Leszczyński

Ogłoszenia:
przyjmuje się
za opłatą 10 gr.
za wiersz mm.
4-lamowy.

Administracja „Drukarnia Handlowa“ Leszno, ul. Osiecka 54. — Telefon 266.

W sprawie czasowego zmniejszenia liczby dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, w odniesieniu do niektórych kategorii bezrobotnych robotników sezonowych.

Rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 14. 12. 32 r. (Dz. U. R. P. z dnia 24. 12. 32 r. Nr. 115 poz. 956) zmniejszona została do 4-ch liczb dni pracy, uważana za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w odniesieniu do bezrobotnych robotników sezonowych.

1. Zmniejszenie do 4-ch dni, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia w okresie 12 miesięcy przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłków, dotyczy bezrobotnych robotników sezonowych wszystkich kategorii, którzy w myśl § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie robotników sezonowych, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 559) winni opłacać składkę w wysokości 4 proc.
 2. Zatem według brzmienia § 1 cytowanego wyżej rozporządzenia dotyczy to robotników zatrudnionych przy robotach budowlanych, ziemnych, brukarskich, drogowych, kolejowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych), melioracyjnych, robotników zatrudnionych w żegludze śródlądowej i przy splawie oraz w cegielniach.
- Bezrobotni innych kategorii, nawet sezonowi nie posiadają prawa do korzystania z powyższych uprawnień.
3. Bezrobotni robotnicy sezonowi, którym w myśl powyższego przysługuje prawo ubiegania się o zasiłek, mogą uzyskać to prawo jeżeli:
 - a) Posiadają co najmniej 104 dni podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia w 12 miesiącach przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłków i jeżeli
 - b) wskazana minimalna lub większa liczba dni podlegania obowiązkowi zabezpieczenia mieści się co najmniej 26 różnych tygodniach, które przypadają w okresie 12 miesięcy przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłków.
 4. Za tydzień policzalny do liczby 26 tygodni, o których wyżej mowa w punkcie 3 b. można uznać również taki tydzień kalendarzowy, w którym bezrobotny przepracował (t. j. ma policzalne do zabezpieczenia) co najmniej jeden dzień.
 5. Przyznanie zasiłków przy skróconej liczbie dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia może nastąpić

tylko w tym wypadku, jeżeli bezrobotni, (robotnicy sezonowi), zgłaszający swe prawo do zasiłków czynią zadość obu warunkom, wyszczególnionym w punkcie 3, oraz wykażą potwierdzeniem zakładu pracy, iż za nich opłacano składki w wysokości 4 proc. zarobku

6. Wymiar zasiłku dla bezrobotnych robotników sezonowych, którzy na mocy powyższego uprawnieni zostali do zasiłków, dokonywany będzie według zasad ogólnych, z tem jednak że wymienieni robotnicy sezonowi, zgłosili lub zgłoszą swe prawo do zasiłków w okresie od dnia 1 grudnia 1932 r. do 31 marca 1933 r.

Bezrobotni robotnicy sezonowi, którzy przed 1 grudnia 1932 r. zgłosili swe prawo do zasiłków, lecz zasiłków tych nie uzyskali z powodu braku warunków, przewidzianych w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, mogą do dnia 31 marca 1933 r. dokonać ponownego zgłoszenia prawa do zasiłków, cel m skorzystania z podanych wyżej uprawnień. W tym jednak wypadku przy ustalaniu okresu uprawnień bezrobotnych do świadczeń wzięta będzie za podstawę data nowego ich zgłoszenia o zasiłek.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Lesznie, będzie przyjmował również wnioski od tych bezrobotnych, od których nie zostały przyjęte przy ich pierwszym zgłoszeniu, jak i od tych bezrobotnych robotników sezonowych, którzy otrzymali decyzję odmowną przed wejściem w życie cyt. na wstępie rozp. i którym obecnie na podstawie tego rozporządzenia przysługuje prawo do zasiłków.

Pp. Burmistrzom, przełożonym gmin i obszarów dworskich polecam podać powyższe do wiadomości osobom zainteresowanym w sposób na miejscu przyjęty.

Leszno, dnia 24 lutego 1933 r.

PRZEWODN. WYDZIAŁU POWIATOWEGO

Starosta Powiatowy (—) Zenkteler

L. dz. 20-33. F. B.

Nominacja Komisarycznego Wójta na obwód Włoszakowice

Dekretem z dnia 23 lutego 1933 r. Nr. A. P. I. 12 d-35-33 zamianował Pan Wojewoda Poznański komisarycznym wójtem na obwód Wójtostwa Włoszakowice p. Stefana Kijaka z Poznania. Nowy Wójt objął urządowanie z dniem 27 lutego 1933 r.

Dotychczasowy wójt p. Sliwa Walenty zrezygnował ze zajmowanego stanowiska.

Leszno, dnia 3 marca 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY

(—) Zenkteler

Nr. Org. 1-8

Do właścicieli lasów.

Ponieważ niektóre lasy niepaństwowe północnych powiatów Województwa nawiedzone zostały w roku 1933 przez sówkę chojnowką i niejedne drzewostany sosnowe od żeru jej w większej lub mniejszej mierze ucierpiały, przeto zachodzi obawa, że w uszkodzonych tych drzewostanach rozmnoży się kornik i przez masowe wystąpienie spowoduje dalsze zniszczenie lasów.

Wobec tak groźnego niebezpieczeństwa winni właściciele lasów zwrócić uwagę na środki zwalczania tego szkodnika, które polegają głównie na zakładaniu drzew pułapkowych w uszkodzonych drzewostanach sosnowych; czynność ta w tych drzewostanach winna być koniecznie wykonywana.

Postępować przy tem należy w następujący sposób:

Drzewa pułapkowe winny być ze względu na to, że kornik lubi świeży, wilgotny, materiał, świeżo ścinane krótko przed rójką, ażeby zanadto nie wyschły. Pierwsze pułapki należy zakładać w lutym a najpóźniej w marcu, o ile możliwości na słonecznej i zacisznej stronie, na skrajach lasu, halizn i zrębów i ścinać 12—20 drzew na 1 ha, pozostawiając je z gałęziami. Korowanie pułapek powinno nastąpić, gdy kornik znajduje się w stadium larwalnym, w każdym razie przed końcem maja, zależnie od tego, kiedy większość larw przepoczwarzać się rozpoczyna. Kora zaś oraz gałęzie winny być spalone na miejscu oczywiście przy zachowaniu wszelkich ostrożności dla uniknięcia pożarów.

Obecność kornika można łatwo zauważyć, gdyż zdradzają go otworki z lejkowatemi wypływami żywicy lub kupki trocin na korze.

Doskonałe pułapki stanowią także stojące lecz chore już drzewa, osłabione żerem sówki chojnowki. Drzewa te należy obserwować i gdy się skonstatuje że wylęgłe pod korą gąsieniczki, żerując, drażą dalej swe chodniki, należy drzewa ścinać, korować a korę i gałęzie spalić.

Powyższy sposób postępowania przy zwalczaniu kornika winni właściciele lasów stosować wszędzie tam, gdzie jest obawa masowego jego rozmnożenia się i to w myśl art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa; zwraca się równocześnie uwagę na art. 46 tegoż rozporządzenia, który opiewa że winni niewykonania zarządzeń właściwej władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom będą karani grzywną do 500 zł.

Opierając się na art. 22 wyżej wymienionego rozporządzenia Starostwo podaje, że w celu przeciwdziałania rozmnażaniu się korników (cetyńców), nie tylko w lasach zagrożonych przez sówkę chojnowką lecz także w wszelkich innych lasach sosnowych drzewa świeżo ścięte (poręby) winny być najpóźniej w maju korowane.

Obowiązkowi temu podlegają po myśli tegoż artykułu nie tylko właściciele lasów lecz także właściciele składów drzewa i tartaków, o ile znajdują się w lesie lub w odległości 3 km. od granicy lasu i że obowiązek ten nie tylko odnosi się do drzewa użytkowego (całe długości) lecz że go można rozszerzyć

także na drzewo opałowe jak szczapy i wałki sosnowe o korze świeżej, co w lasach sówkowych jest bezwarunkowo konieczne.

Leszno, dnia 28 lutego 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY

(—) Zenkteler

Nr. L. 5-2.

Do właścicieli lasów.

Przed nadejściem pory wiosennej zwraca się wszystkim właścicielom tak większych jak mniejszych obiektów leśnych uwagę, że stosownie do art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa, obowiązani są zalesić przestrzenie, wyrąbane po wejściu w życie tegoż rozporządzenia najpóźniej w 3-ich latach po dokonaniu cięcia natomiast przestrzenie, wycięte już dawniej i niezamienione przed rokiem 1927 na inny rodzaj użytkowania, po myśli art. 51 wymienionego rozporządzenia do 1-go lipca 1933 r.

Ponieważ panuje mniemanie, że mniejsze lasy, a zwłaszcza do 10 ha, nie podlegają ochronie lasów, wyjaśniam, że właściciele takich lasów są obowiązani wyrąbane przestrzenie tak samo w przepisanych terminach zalesić.

Wszystkim właścicielom lasów przypomina się wysokie kary, jakie ich czekają w razie niewykonania w przepisanych terminach obowiązujących zalesień, a które wynoszą 2 do 5 zł za każdy ar gruntu, podlegającego zalesieniu, i za każdy rok przekroczenia terminu zalesienia. Pomimo, że naogół właściciele lasów zastosowali się do wydanych zarządzeń, to jednakże dość dużo jeszcze właścicieli mniejszych obiektów leśnych mało na ogłaszane przypomnienia zważa i bądź to z opieszałości bądź też nie zdając sobie sprawy z następstw, jakie winnych czekają, zaległych halizn nie zalesiło. Szczególnie tym ostatnim przypomina się raz jeszcze obowiązek wykonania obowiązujących zalesień.

Jak już to w poprzednich zarządzeniach zaznaczono, powoływanie się na obecny kryzys gospodarczy nie może być żadnem usprawiedliwieniem niewykonania przepisanych zalesień, ponieważ dawniejsze wyręby dokonywane były przy dobrej konjunkturze a obecnie, aczkolwiek ceny na drewno użytkowe są bardzo niskie, to jednakowoż drewno opałowe przynosi stosunkowo dość dobre ceny i każdy właściciel może mieć z rocznych zrębów tyle dochodu, ażeby bieżące zalesienie należycie wykonać.

W końcu jeszcze raz przypominam właścicielom mniejszych lasów ażeby zwracali się o udzielenie im fachowych porad i o wszelką inną pomoc do sąsiednich właścicieli większych obiektów leśnych tak prywatnych jak i państwowych względnie do ich fachowych leśników, którzy z wszelką gotowością ułatwią im wykonanie zalesień.

Leszno, dnia 28 lutego 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY

(—) Zenkteler

Nr. L. 6-1.